

Marta Jermaczek-Sitak

INTERPRETACJA I OCENA STANU SIEDLISK – DOŚWIADCZENIA TRANSGRANICZNE NA PRZYKŁADZIE DOLNEJ ODRY

Interpretation and assessment of habitats – cross-border experience in Lower Odra Valley

ABSTRAKT: Artykuł przedstawia najważniejsze różnice w polskiej i niemieckiej metodyce identyfikacji, interpretacji, oceny i monitoringu wybranych siedlisk Natura 2000 (łąki selernicowe, zalewane muliste brzegi rzek, murawy kserotermiczne) na podstawie doświadczeń z realizacji transgranicznego projektu w dolinie Dolnej Odry. Różnice występują na poziomie terminologii i definiowania siedlisk, doboru gatunków wskaźnikowych i kryteriów oceny. Okazują się na tyle duże, że nie pozwalają na bezpośrednie porównywanie zasobów siedliska i ich stanu ochrony w sąsiadujących ze sobą obszarach w obrębie jednej doliny rzecznej.

SŁOWA KLUCZOWE: Natura 2000, monitoring, interpretacja siedlisk, Dolna Odra

ABSTRACT: The article presents the crucial differences in Polish and German methodology of identification, interpretation, assessment and monitoring of selected Natura 2000 habitats (floodplain meadows, flooded muddy river banks, xerothermic grasslands) based on the experience gained in the course of completion of a cross-border project in Lower Odra Valley. These differences occur at the level of terminology and defining the habitats, selection of reference species and criteria of assessment. They appear to be so extensive as to prevent a direct comparison of a habitat's resources and its conservation in adjacent areas within a single river valley.

KEY WORDS: Natura 2000, monitoring, interpretation of habitats, Lower Odra

1. Wstęp

Natura 2000 to program ochrony przyrody obejmujący wszystkie kraje Unii Europejskiej. Definiowana jest jako ogólnoeuropejski, jednorodny system ochrony przyrody, „wspólne działanie na rzecz zachowania dziedzictwa przyrodniczego Europy w oparciu o jednolite prawo” (GDOŚ 2015). Dyrektywa sieliskowa, będąca podstawą tworzenia sieci Natura 2000, nakłada też obowiązek

prowadzenia monitoringu i raportowania stanu ochrony gatunków oraz siedlisk przyrodniczych. W Polsce obowiązek prowadzenia monitoringu przyrodniczego nakłada art. 112 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 o ochronie przyrody, a jego realizacją zajmuje się Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. Dane uzyskane w procesie monitoringu mają umożliwić m.in. ocenę zasobów i stanu gatunków i siedlisk na poziomie regionu biogeograficznego (GIOŚ 2015), a